Αθήνα, 09/01/2018

Δελτίο Τύπου

για την επιτυχή ολοκλήρωση του προγράμματος της μετεγκατάστασης αιτούντων άσυλο

21.726 αιτούντες άσυλο, 6.982 άντρες, 4.925 γυναίκες και 9.819 παιδιά, που έχουν υποστεί δίωξη στη χώρα καταγωγής τους και έκτοτε βρίσκονταν σε συνθήκες προσωρινότητας και ανασφάλειας, έχουν μετεγκατασταθεί μέχρι και σήμερα με τρόπο ασφαλή και οργανωμένο από την Ελλάδα σε άλλες χώρες – μέλη της ΕΕ, αφήνοντας πίσω τους χρόνια πολέμου και κακουχιών. Ο συνολικός αριθμός αναμένεται να φτάσει τις 22.000 μετά την ολοκλήρωση των μεταφορών το αμέσως επόμενο διάστημα.

Τα στοιχεία παρουσιάστηκαν σήμερα (09/01/2018), σε εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο γραφείο του Ευρωκοινοβουλίου στην Ελλάδα από την Υπηρεσία Ασύλου, αρμόδια εντεταλμένη αρχή του Προγράμματος Μετεγκατάστασης, και το Διεθνή Οργανισμό Μετανάστευσης, εκτελεστικό φορέα του προγράμματος.

Το πρόγραμμα Μετεγκατάστασης της ΕΕ χρηματοδοτήθηκε από το Εθνικό Πρόγραμμα του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης 2014-2020και είχε ως αποτέλεσμα την ελάφρυνση της πίεσης των μεταναστευτικών ροών προς την Ελλάδα αφού 93% των αιτούντων άσυλο που πληρούσαν τις προϋποθέσεις και υπέβαλαν αίτηση μετεγκαταστάθηκαν.

Η επιτυχής υλοποίηση του προγράμματος κατέστη δυνατή χάρη στην πολυεπίπεδη και ουσιαστική συνεργασία με εμπλεκόμενους φορείς όπως η Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ για τους Πρόσφυγες, η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ασύλου (EASO) και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Καθοριστική ήταν και η συμπληρωματική χρηματοδότηση της ΕΕ μέσω των επειγόντων πόρων του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης.

Σημαντική ήταν επίσης και η συνεργασία των Κρατών μελών τα οποία δέχτηκαν τους αιτούντες άσυλο. Η Γερμανία (5.376), Γαλλία (4.399), Ολλανδία (1.748), Σουηδία (1.658), Φινλανδία (1.202), Πορτογαλία (1.193) και Ισπανία (1.126) είναι οι χώρες που έχουν υποδεχτεί το μεγαλύτερο αριθμό αιτούντων άσυλο στο πλαίσιο του προγράμματος.

Η Φιλανδία (137) και η Ολλανδία (81), ακολουθούμενες από τις Γερμανία (57), Ισπανία (46) και Ιρλανδία (38) έχουν υποδεχθεί στο έδαφός τους το μεγαλύτερο αριθμό ασυνόδευτων ανηλίκων.

Η Μάλτα, Λετονία, Φινλανδία, Λιθουανία, το Λουξεμβούργο και η Σουηδία, καθώς και η Νορβηγία, Ελβετία και Ιρλανδία είναι οι χώρες που εκπλήρωσαν στο ακέραιο τις υποχρεώσεις υποδοχής αιτούντων άσυλο που απορρέουν από τις αποφάσεις του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου.

Καθ' όλη τη διάρκεια εφαρμογής του επείγοντος μηχανισμού μετεγκατάστασης, η Υπηρεσία Ασύλου σε συνεργασία με τους λοιπούς εταίρους, εθνικές αρχές και μη-κυβερνητικές οργανώσεις, έδωσε προτεραιότητα στην χαρτογράφηση και προτεραιοποίηση των ευάλωτων ομάδων, στη διασφάλιση του βέλτιστου συμφέροντος των παιδιών, και ιδιαίτερα των ασυνόδευτων ανηλίκων καθώς και στην αποτύπωση των αναγκαίων διαδικασιών και δικλείδων ασφαλείας, για την ασφαλή μεταφορά των επωφελούμενων.

Έχοντας ολοκληρώσει το χρονικό ορίζοντα εφαρμογής του, ο προσωρινός μηχανισμός μετεγκατάστασης, αν και ανταποκρίθηκε μερικά στους αρχικούς στόχους και αντιμετωπίστηκε αρχικά με επιφύλαξη όπως κάθε καινούριο εγχείρημα, απέδειξε ότι το εγχείρημα είναι απόλυτα εφικτό, και αποτέλεσε αναμφισβήτητα ένα σημαντικό βήμα προς μια ολοκληρωμένη προσέγγιση διαχείρισης των προσφυγικών ροών στην Ευρώπη. Η διαχείριση αυτή πρέπει να βασίζεται στις θεμελιώδεις αρχές της αλληλεγγύης και του επιμερισμού ευθυνών που προσδιορίζουν μια ουσιαστική ένωση κρατών. Παράλληλα, η επιτυχής εφαρμογή του προγράμματος είχε σημαντικό αντίκτυπο στη ζωή καθενός από τους 21.726 αιτούντες άσυλο που μπόρεσαν να ξαναπιάσουν το νήμα της ζωής τους με συνθήκες ασφάλειας και αξιοπρέπειας, χωρίς να χρειαστεί να αντιμετωπίσουν τους κινδύνους μιας δευτερογενούς μετακίνησης.

Υπενθυμίζεται ότι ο αριθμός αυτός θα φτάσει τις 22.000 μετά την ολοκλήρωση των μεταφορών το αμέσως επόμενο διάστημα. Η σημαντική ανάπτυξη τεχνογνωσίας που αναπτύχθηκε στο πλαίσιο υλοποίησης του προγράμματος της μετεγκατάστασης αιτούντων άσυλο θα μπορούσε να αξιοποιηθεί στο μέλλον για την εφαρμογή δράσεων μετεγκατάστασης όπου αυτό είναι αναγκαίο.

Η δράση χρηματοδοτήθηκε από το Εθνικό Πρόγραμμα του Ταμείου Ασύλου, Μετανάστευσης και Ένταξης 2014-2020 με 100 % χρηματοδότηση της ΕΕ χωρίς εθνικούς πόρους.